

Heller ikke fra Naborummene hørtes nogen Lyd uden tunge Perpendikelslag af Uret inde i Sideværelset, hvor den unge Pige havde ligget syg. Han begyndte at blive raadvild. Han gav sig til at banke paa forskellige Døre, der førte ind til den indre Del af Lejligheden. Men intet Sted fik han Svar. Huset var som forladt.

Et Øjeblik blev han staaende midt paa Gulvet og lod Blikket glide rundt i Stuen. Han genkendte det svære Egebord og Bænken under de smaa, mangerudede Vinduer, Væggenes grønmalte Paneler, den firkantede Bilæggerovn med de tynde, snoede Ben, det mørke, sandbestrøede Lergulv, Spinderokken og det blaastribede Alkove-Forhæng i Stuens ene Hjørne. Paa en Hylde oppe under Loftet stod en Række solblanke Tintallerkener, og paa Væggen over en gammel Armstol ved Kakkelovnen hang som Prydelse et Halmkors, en „Majkost“ og to indrammede Navneduge med Aarstallet 1798. Alt røbede en nøjeregnende Sans for Orden og Renlighed. Der hvilede over hele den lille, solopfyldte Bondestue en troskyldig, søndagsfestlig Hygge, der ganske fortryllede ham. Uvilkaarligt sammenlignede han denne stilfærdige Jævnhed med sit eget Hjemms urolige Luksus, med de moderne Købstadboligers brogede Udstyr af orientalske Tæpper og Portierer, af Fløjelsmøbler, Malerier og letfærdigt Pariser-nips — og han tænkte ved sig selv: „Hvor tankeløst dog Menneskene handler med deres egen Lykke! Hvor let de tilegner sig det slette; hvor vanskeligt de bevarer det ædle og skønne!“

Paa Pillen mellem Vinduerne fik han Øje paa et Billede, der bestod af en Samling Portræter af bekendte Mænd i simple Træsnit. Der var Tscherning, Grundtvig, Monrad og endnu et Par Mænd, som han ikke kendte. Midtpartiet dannedes af et større Gruppe-Billede, der forestillede Frederik den Syvende i det Øjeblik, da han omgivet af sine Ministre underskriver Grundloven. Emanuel erindrede at have set det samme Billede i sin afdøde Moders Stue, — og det gjorde et forunderligt Indtryk paa ham efter saa mange Aars Forløb at møde det igen i disse Omgivelser.

Pludselig hørte han Trin ude i Gaarden. Ud fra en lille Laage mellem Staldlængerne kom en ung Pige gaaende med et Malke-aag over Skuldrene, fulgt af den hvidhaarede Knøs, der hin Vin-